

ვართებელმა ოთხივე სხვა დანიშნა დღე-ღამე რიტუალის შესასრულებლად.

ფოთიდან ატყობინებენ „ე. ე.“ რომ მარტოველი ამ ბოლოს დროს ნაკლებად გაეკეთა.

იმეც გავითის სიტყვით, ბათუმში ბევრი ახალი სახლი აშენდა, მაგრამ საღვთისმშობლის ქუჩაზე არა კვლავ აღმოჩნდა. ტრავმა რომ იყოს, მისთან შეიძლება ქუჩის განაშენიანების დასრულება ხალხმა, მაგრამ ამანუდ არაფერი შეეძრა.

სახელმწიფო ქონებათა და მეურნეობის მინისტრის მოწვევებულმა ანგარიში წარადგინა ჩაის მოყვანის შესახებ ანგარიშგამკვეთი, ჩაის ბუჩქები გულშენებით ოპერაციის, სენაკისა და ზუგდიდის მაზრებში, 25 ადგილს. სულმა 1000 ნერგი აღურგებენ. უფრო ხარისხი თუ იქნება შემოდგომის დროებში. ერთი დესკანტი მიწა 600-1000 გივანტა ჩაის იძლევა თურმე, რაც ეტირება 360-480 მანათი.

სამხაჩხალო, 17, 18, 19 და 20 ამ თვეს გულის კანკალი შევსრულდება, რადგან ერთი ხალხი სამხაჩხალო ოსები უნაზღვროდენ და მერავე მხრივ თავადი მასაღობი სინაობა. ის საქმე როგორ გახლავთ. კონკრეტულად საფიქსირებელი მოუჭირა და მოუზღვრება ორი თვისზე მეტი დასახლები ტივის ხე. ეს ხეები ჩაუტარა წილში, რათა გერბიანი წილი ჩაერთა და იქიდან ტივიდან ჩაუტარა ქაქაქი. ამ ამ ტივიდან შეიქმნა თანამაქმენ მიეცა გზა მისაბუნებამ და დაუწყეს ყვლიად ზღედა. ამ მოკვლეობით შეტყობის, მაგრამ, ბოქალეთი და სხვა შუამის გზით ჩამორჩევი შევიდომანად გათავად დასაქმ. იმდელი, როგორც ოსები, ისე მასაღობი დღეიდან მინც ითქვენეს ასეთ გვარ უსამაოვებს და თავიანთ ქონების დაცვას თავიანთვე ალგას.

წლის ჩვენგან პურის მოსავალი საშუალებად ნაკლებია. თუ მოსავალი რამე ისიც ლაქებში, მკა დაწივლილია, კი ლაქები უკვე ამზადდებენ, თუცა კვლავ ამდროს ნახევრით გაღმურულია კოფლია. სიმინდები ავის თვალთა არ იხანებ. ცოტა უნაზღვრება გვემინარი, თუცა კი ჩვენი „სტრატეა“ ვხვდებით მისდეს. ამ დღეებში ს. თამარაშენ ში (სტინველიან 2 ვერსი) სახმელ დღეებში თ. სიკო მამაღობი. ამას გარდა ამ თავადს სახლი ჩაუტარა. რომელი იმდროს ამ გატყობების დროს, აღარ იცის.

ჩვენგან საქმანლის თურქულია. საქონელი ყველა იმდროს და ისიც რა დროსა?

ფეოდალიზმი

პურღობა მწერლობაში ისე ვაგრძელებულია, როგორც ოდნევე სტენის ქურღობა იყო ვაგრძელებული ბანასა (ოლიში) და ჯავის ხეობაში (გორის მაზრა). ქურღობის საფარი კვლავდობის ის არის, რასაც ფსი დღეს, განახლები აქვს. როგორც ქურღობაში ფსი დღედა და მწერლობა ჯერ საბათია და მერე სასახლო საქმედ ვიღებთ; მაშინვე განდენ ქურღობები. ისინი მწერლობის ნაწარმოებს მპარადენდ და საზოგადოებაში ვაგრძელებდენ, როგორც თავიანთი ნაწილები. რაც დრო გადის, უფრო მრავლდებამ მწერლობაში ქურღობები, რადგან უფრო და უფრო მეტი ფსი დღედა მწერლობა, როგორც მოწინავე კაცს ვაგრძელებდის და კაცობრიობის, სახელს სარდა, ახლანდელ მწერლობაში ქურღობის ნივთიერი ანგარიში (თუ ზოგჯერ მათელს ეს უნაზღვრელი არა) აქვს მისი მკვლელად, რადგან ამ ყველა ნაკლებათ ცნობილ მწერლობის ნაწილები გა-

პეპსინი

მისლამონში, მთელს რუსეთში კისლავადი საუკეთესო საფარავო ადგილად არის აღიარებული. ეს განხილული სხვა სხვა უფრო ახსნება ნარჩუნის თვისებით, რომლისაც დიდი განსაღებ იქნეს ადგილობრივ და გარეულ ვიღვე თვითონ კისლავადის ბუნებრივი სიმწერნიერით, როგორც საფარავო ადგილობრა. ნარჩუნ ადგილობრივ სისაბუნებარო სისხლში; ნარჩუნ მიეცა მანამა კავის-გან მოქმედების ადამიანს აგრძობინებს ჯანის დაზარებებს, წყრებდა აწილად და მისამ ამ შეიღებს და აბლეს შეიღავთს და ს.

რაც შეეხება ადგილობრივ ჰავას, ბუნების სიმწერნიერით, მეფარავიკეთების შედეგითან ცხოვრებას—ამ მხრით კისლავადი უკეთესი ადგილი ბევრს სავირო გაუკვრავს და ბუნების ჩამორჩევი სილია ზოგიერთ ჩვენგანზე ანგარიშებთან შედარებით. ანგარიშ გატეხილული გორაკები, ბუნების ერთფეროვნება ვერ აქაყავილდებს სასებით ყველა ადამიანს ვაქტურის გრძობის, თუცა და ზოგიერთები ისეთი ქვეყნიდან მოსულნი, სადაც რაგონებამ მამაძილხ არა იყო მისამ—მოკრე ამალღებულს გორაკს ვერ იპოვით, ყველაფერი რჩებინა კისლავადის ბუნებითაც, რადგანც მათ წარმოადგენს პატარა გორაკი ბუძებში. რა მათა სანს.

თვითონ კისლავადი გაშენებულია ჩამოხმეულ ქვაბთან ადგილში. აქვე გაშენებულია სასიერო „პური“, მაგრამ სხორი წყობების გამო, მაშინად ადგილზე ბიდან წამოსული ნიაღვრის სულ ამ გარეობება და მთელი პური სხორი და ტლიპოთ იქცევა ხოლმე. ამასთან სინსტეტიკის ამისთანა ადგილებში და კოლომები იმე-უთით არ არის.

მინც კისლავადის ბუნების განუკვრავსებობის მთავრობას ვერაღდება მიუტყვი და სიღლიობა, რომ გარემო-მარკეტულ გორაკებზე ტყე ვაშენა. გაუყვანიით გზები და ჩაურგეთ უკმა ხეები, ბუჩქები და სხვა-და-სხვა გვირა მიადგორილი მცენარეობა, რომელიც მო-მავალი სისლავადის ბუნების ცოტა სიმწერნიერის მინც შემატებს.

ამ ყველა კისლავადის თვალად სა-მართლიანად ათავადი რკინის გზის მიერ შეზღუდული ათავადი შენება—უკურხალო, სადაც მოათავსებულია კარგად მოწყობილი თვატრი და ბუფეთი მოგზაურთა და მომარკეტების. სხვა მდომალ ადგილებზე გაშენებულია სასიერო ახალი პური სხვა-და-სხვა საფარავო მცენარეობით. რადგანსაც წლის შედეგს ეს სასიერო ბაღი მწერნიერის სანახავი იქნება. თვატრი უკურხადა სტინობლ ფორკიტის. ამ ყველა ამ იმართება ოპერებში, რომელშიც მონაწილეობენ იღებენ სხვათა შორის ბანი ფინერი, ტარტაკი, ქანი შუღლიანის, ომეტბელი ნაწილი მეფარავთა უწყობილო ორგანიზაციის წარმომადგენლები, აგრძელებ იმ დღის ფსი, რასაც ახლანდებენ თვატრი შესახლად და სხვამ ოთახების დასაბე-რაგებლად. ამ ყველა კისლავადის უაზრ-ფიცილი ხალხი სხვა-და-სხვა ჯურისა, რიგინან ოთახი, რაც მწელი საშოვარი, ფასოს თვატრი 200 მანეთადის და მკერტი; მაგრამ იმეათად ითვის ეს ქე-

მონკებელი და წინის მდებარეობა ფულსაც კარგად იძლევა.

თუ განდეთ გიგონა—პირველ როდის დადგა ფსი მწერნიერობის ამ თუ იმ ხალხში; გიგონი როდის განდა იმ ხალხში პირველი ქურდი მწერლობის, და დღე მისი განისა იქნება იმ დღე, რა ვინა გრამ შეიქმნა მწერნიერობა მწერლობისა და ფსი მწერლობის. ქართულ მწერნიერობაში (ნახებელი) პირველი კვლავ მწერლობის ქურღობის შექმნებელს საუკუნის მერე ნახებენ მკვლელთა. პირველი სამწერლო ქურღობის საფარი განხარება სულხან-საბა ორბელიანის ქართული სიტყვის-კონია (ლექსიკონი) და მისი ქურდი (პირველი ქართულილოგოვი) ყოველი ტყე-როლისი დრო წინადავარი. შესანიშნავია ის თავადკურღობა და სიდაბნის-დე კილია, რომელსაც მანამ სულხან-საბა ორბელიანი მის გამჭურდავის ამბავს დადებდა. ჩვენს დროში, ამბობს ანდარი ავტორი სიტყვის განისა, „თბილისში მსტავრობდა წინამდებარე ილია, ცხვირით მწერლობა, კარგი მოსაუბრე, მკაცრად და მკითხველი

ისეთს ოთახს, რომ ყოველის მხრივ უნა-კლებელი იყოს.

კურხალოში ბუფეთი უკურხავს ქართული, მანს ოთხიმე შევსრულებს და სტ. ვლიანს. კურხალოს ბუფეთის როდის სკამის ადგილი და კარგად წყნება მერე ვაგონი (კლინგის) და სავაჭრო უნარს არ ითხოვს. ამ როდ სკამის ადგილის სამამდის მოსამსახურე სტილებს. როდესაც უკურხავს ამდენი მოსამსახურე ვინა ფუფუნებს, განწყობებს ოთხიმე მკერცულად შესრულებს, შესაგვან თავდაზრდას და სასაქოგო წესებრებას, განწყობებს მოსაღობს და არ გჯერა, რომ ამ სკამის მოთავს ქართული და ისე კარგად დაუწყებს საქმე, რომ უკეთეს შედეგებელია, როგორც პატრონისა და მოსამსახურეთათვის, აგრძელებს სტავრობისთვის; რაც ყველაფერ უფრო უკურხავს დროსა, ამისთან ადგილს თხოვრებელს იღებს სახელს მინარ-მეფეთ, რომ სხვაგან მანეთ-ნახევრადე ვერ განხმალთ იოლად.

მოსამსახურე ღლებების მომეტებული რიცხვი ქართულიდან; თითო მთავარი დღეში იღებს არა ნაქვებ მოთა თუმ-ნისა და ზოგიერთი მოელს სეზონში თასს მანვესც ვადაქვლებს. ამისთანა ფულის მოვან დიდდ სასიერო იქნე-ბად ჩვენგანზე უწყობილებისათვის, რომ ყველას ფულის კადრი და დაზოგე-მეფობის, მაგრამ ყველა ასე არ იქცე-ვა; ბიღვლოთობა, განცხრებითა და მასთან, საშუალებად, უნერო ცხოვრებას უნეფით არ არის მის შრომის გრძნო-ბათა აყოლი და ნაშოვარის დღეობე-ვობა იფად არ უნდებდა ზოგიერთის. საუკეთესო მავალითან საშობილდგან ვა-გონივრულ უწყობი-კაცებისათვის იმ ვ-როთ, რომ ორივე გრამი იზოვრად და თავიანთ და თავიანთი ყველ ცხოვრე-ბის მოამბარი, წარმოადგენდნ 656 ონ.

შეველიძე და სტ. ვლიანი, რომელიც უწყობილობის არ ერთი შავი დღე-შრომა და ჯავა გამოუვლიათ და აუტანიათ კვლავ და უწყობილობაზე ნაშოვარი კიდევ და უწყობილობა სხვებისათვის და დღეს, რო-გორც ყველა დიანახეს, სახელი უნერ-ჩენიით მწერლობა ადამიანისა და ქინების ბანი შეველიძისა და ელიაძის დაყენე-ბული საქმე მთელს სკოლას წარმოად-გენს ჩვენგანზე ახლანდელ მომადე ვ-ქართულისა და, ვინც ამ სკოლას ვაგონის და საღის თვატრი დაუკვირებდა ანაშე-ღრევე სტილებს, მომავალი ბევრი გრეგული დაჩრბ.

ასახები.

ქ. ძამბაძე

მეზღვანარი ნივთები დაეკეთ თურმე და მიღვლებს ატეხებენ. ძველი საბარ-ქოლოლი ნივთები. ეს ყველაფერი თები—ფული, იარაღი, ქელის საწყობი და სხვა—შეღდ ხელმოწეობდა არის ვა-კეთებელი და ისე წარადე მელს ნივ-თელობა, რომ სიყვლითა მიღვდენ არ-ქოლოლები ქე ქე ღვლებთან.

ამასთანვე, როგორც „ა. ბი.“ ატყობინებენ, თერგის ოლქში ბარბარო-ვული ანადგურებენ თურმე კვლავდებენ დველ ნაწილებს—ტარბებს, კოშკებსა და სხვა.

ვეტერნარის სასარქოლოგო ინს-ტიტუტის წევრებს—თანამშრომლებს გასა-ხარა არ შეეძინებ გარჩანა ცხელწყობებს ენისა და დავითისა, კარგი გამოიმეჭე-ლი, ნაქები მგალობელი, განთქმული მწე-ვარი (?!), და სარქოლოგი ლფის მლოკ-ვლი, შევიდების მმარხველი და ტკიბი-ლი მწერლები, როდესაც შე იფიქრებ შევედენ ამ „სტრატეა-კონისა“, იგი ამა-გებდა და მკაცრად მე, ხოლო, რა და-გონებულ, მანამ და მოეწონა. მე ვა-გონებ ვადასაწერად, მან ვადასაწერ, მაგ-რამ, სადაც იყო საწერელი ჩემი სახელი, ამომეღა და მისგან ვადასაწეროში ჩაე-წერა თვისი სახელი, ვითომც მის შევე-დინოს. მე ამითი ხსარად ვაგონებდი: რო-გორ თუ ამისთან ვადასაწერდა კაცმა არ იკვარება სეს? ნათქვამი: „ნუ მიუზ-ღებ ბოროტკლასობის ბოროტობა.“ მაშ რითი მიუზღო სულღებობა ვე-ლონ სულ მოკლ ქურღობს? ამ საო-ცარ ოსტატობით დაწერული ფრაზა: „რადგან მან ჩემს წინაშე ხარ მოი-ხანის ჩემი სახელი და ჩაწერა თვისი სა-ხელი, ამისთვის მე ჩემ შრომაში შევი-ტანე ქუან მისი.“

იმ წინამდებარე შევედენ ოთხე-ტანიშვილი, მეფორამეტე საუკუნის ბო-ლის, ითიყვის იონა ხელაშვილის „ვალ-

ახლი და ბევრი მწერლობათაის ღირს-შესანიშნავი ნივთებობა იხივა.

რუსეთი

კლექ საბჭოს, უმაღლესად დაწესე-ბული, საჭიროდ დაწინავე დიდი მუ-რადღებ მიეცეს გზების კეთებას და მე-ტარებ იმ გზების კეთებას, რომელსაც ადგილობრივი მნიშვნელობა აქვს. კლექ საბჭოს რჩევით, მოგზაობის უკვე და-ღუწვევითა 1904 წლისათვის ვადაღ-ბული რკინის 15 მილიონი რუსეთის იმ-პერიაში ამ ქვა-ფენიერ კერძო გზების გა-საკეთებლად.

ე. კოროლენკო მიღის ურალისკენ და უნდა მასლა მწავროვის თვისის ახა-ლის ნაწარმოებისათვისა.

20 წელიწადი სრულდება, რაც გრადიდალა შესანიშნავი რუსთა მწე-ვარი და ბელტრისტიკი ი. ს. ტურენკო-ვი, ქალაქი ორიოლი, ს.კ. დანიად ტურ-ენკევი, ვხმალდა სათანადო პატივი სკვს გამოჩენილის მწერალის სწინებას.

ვითესკიანდ დიდადმა ხალხმა და-ენყო დენი კომპიონატე ვადასაწერე-ლად ჯერ ისე მარტივად. მას უკან ეს დენი ვენდა დასკრა.

პენისა გუნდრიაში საოცრად ვამ-რადელ სკოლის გრობის შემოხლო-მეწვევ. გრობის შენეებამდე, 33 წლის წინად, იყო სულ 238 საგრო და 27 სა-ეკოლის სკოლა. მარნა წინ-კი, ე. ი. 1900 წელს იყო 965 მარტო საგრო სკო-ლა, საეკლესიოებს გარდა. მასწავლებლი რიცხვზე შესაბამად იმტა, რასწავლებ-ლია. 1870 წელს იყო 8597, ხოლო 1900 წელს—74.879.

მისკოვის უნივერსიტეტი ითხოვდა თავის შემოხთან ვადასაწერე და მო-საყვამად ითიყვის ერთ მილიონ მანეთს, 831.279 მ. 70 კ. სახელმწიფო საბჭომ ეს ფული შეამკრა 20%/ით.

ნახევარი

არა უთქვამს გამოჩენილსა და მსკო-ვანს მწერალს ლ. ნ. ტრულტის მარტ-ლის მოღვრებისა და საზოგადოებრი-სიზმის შესახებ ერთი ლიტერატორისათ-ვის:

— თქვენ მარტის მამავეფარი ბრძანე-ბით ამ შუამდგომელად მამისა მამის-ტი... რა საშუალება შეეძინა, რავე ვა-ცე მსხვერპლი შეიქმნა რავე სასხვა-დისი, სტიკინისა, შემოსევების... ასე მსხვერპლად ვაგალობა ანდებ ვიქნე არის, სისუფლად, ანაშე ვარსამაგ არის. ანა, მთავად-მთავად, რანაშ-სწრადე და თავსა-თავად ვაქნა და ვა-ფხტა მარტისა. არც არაფერ ამინდა-და ამის წინადადეგ, ბრძანე ვა არ, სახში მხედა, რამ ამ წიქების ცეც-ცებით სივრცელე ვაგადა შევედებოდა.

კურხალოს ახალ-მოღის მწერლობა შესახებ გამოუთქვამს თავისი აზრი და დაუსკნა, რომ მეტეს-მეტად აზიადე-მეც მათ შინ შევსრულებომა. გო-რკის და ჩვენების შესახებ უთქვამს და

მისათამა. მეცხრამეტე საუკუნის პირველ ნახევარში საწერლობა ქურღობის ყველა ბევრი ღრამებ, ხოლო მერე ნახევარში პირველი ნაწერებით ცნობილი გრ. რანე-ლოვი ტიპიური პლაგიატორია (საწერ-ლია ქურდი). მისი განხილვა „თამარ ბატონიშვილი“, რაფიელისაგან და სე-გუ-გუნავასგან ვაღმტკობ, მოპარული ინ-ტელიგენციის მსახურს, ანუ ვა ბატონიშვილი“ იტელიგენციის მოთხოვნა (რანახელია მდი-რი), აგრძელებე აქტუარის ოლიმპები“. დანარ-ჩენი მისი ნაწერებზე მოპარული რუსუ-ლი ოლიმპები, ან რუსული თარგმან-ის მომადე რა ირამებდა.

აინდელი ჩენი ფუნრალ-ვაგონები ზომ სესვე ნაქურდალი ნაწერებია, — ბუ-ბლიკისაგან წყობილებით, ესეიხებითა და ლექსებით. „განათლებული“ ქურღ-ობი პედაგოგ ვაქტურებს ისეთი განთქმუ-ლი მწერალი, როგორც ვაგალითად, ილია კუკუაძე, რომლის ერთ დიდად ვაგონებულული ლექსი (შემისი, შემისი სანატრელი...) ახლანდელ მოუზარებს ე-ლია დ. ლ.—ს და მოგვინათ დავებე-დინათ რომელსამე ვაგონში, ანუ ეს გამოადგება...—ვაგონთა ვითომდ გულ-

— ნაჭი აჭეო, მაგრამ ღმერთმა შენს როგორ ვაგებინა ამ ნაჭის, ასე ვაგე-ობი ვაგებთ, როგორ ვაგებინა გზე-თამ, ვრატეა, საზოგადოება... ასე ამა-დღეა, ასე ვაგებენ დროს და ხეობა... — ნეროშის დანა, ბაქო... ვე-რად ვუგა უნდა ახლოს ვაგებო ვაგე-დას ვაგებინა, სასა უაგებინა ვაგებინა-სა. ამათურა ვაგებინა და კიონხვობე-ვაგებინა ამან მწერლობა... — რეკლამის დროა... ამისთან არა ვაგებინათა მოელს ჩემს სივრცელზე. არც ტურენკევისა, არც ვერცხისა შეს-ხე ანდებ ვაგებინა, რავე ვაგებინა... ეს ვაგებინა საშუალო პირველ ყოვლის-ამიტამ, რომ სახე მქონის ვაგებინა, ვაგ-ვაგებინა მისი ნაწერებს, ფარავი ვაგე-რება ვაგებინა ვაგებინა და ვაგებინა ვაგე-რება ვაგებინა, ვაგებინა ვაგებინა. ვაგე-რება-ვაგებინა რამ არის საშუალები-მართა, ვაგებინა-ვაგებინა და სხე-გეში...

თეატრი და ხელოვნება

კერძოდ „Ноб. Бр.“-ის დღეშიო ტყობინებენ შევსრულს. ამ დღეებში კლექ ბორისოვს და მკლექ ავგობი და თვისივე გამოაცხად კასტელთანის იტელიერ პატრის აღმინსტრატორად. ავგობი წინა გამოცხადებულთა იყო წარმოდ-გენად ვერდის ოპერა აგრინა“ განთქ-მული ბატრისტიკის მონაწილეობით. ხოლო ავგობიერი მოაქვდა, ბილეთები დაიტაცეს, მაგრამ.. წარმოდგენის დღეს ბორისოვი სადაც ვაგებინა; თურმე აქ უმაღლესად ცხოვრობდა.

ს.ო. ზამო-ხლოვანი (თელავის მა-რა). თუ რაგონებდ ვრტელეობა ხალხში სურული ვაგებინების წარმოებისა და ვაგებინების, სანს იქიდანა, რომ ში-ბაის, ამ თვის 19 ს. უნეობა-მეწვენი, სადაც იყო მისი სხივი იმეათად შევი-დაც ხოლმე ცენის მოყვარულთაგან ქო-ლი. ტ. ბორისოვიშვილი, ბ. რასტორ-შვილი, ი. ანაშვილი. ბანი გრ. აბელი-ის მოღვრებისა და საზოგადოებრი-სიზმის შესახებ ერთი ლიტერატორისათ-ვის:

— თქვენ მარტის მამავეფარი ბრძანე-ბით ამ შუამდგომელად მამისა მამის-ტი... რა საშუალება შეეძინა, რავე ვა-ცე მსხვერპლი შეიქმნა რავე სასხვა-დისი, სტიკინისა, შემოსევების... ასე მსხვერპლად ვაგალობა ანდებ ვიქნე არის, სისუფლად, ანაშე ვარსამაგ არის. ანა, მთავად-მთავად, რანაშ-სწრადე და თავსა-თავად ვაქნა და ვა-ფხტა მარტისა. არც არაფერ ამინდა-და ამის წინადადეგ, ბრძანე ვა არ, სახში მხედა, რამ ამ წიქების ცეც-ცებით სივრცელე ვაგადა შევედებოდა.

კურხალოს ახალ-მოღის მწერლობა შესახებ გამოუთქვამს თავისი აზრი და დაუსკნა, რომ მეტეს-მეტად აზიადე-მეც მათ შინ შევსრულებომა. გო-რკის და ჩვენების შესახებ უთქვამს და

მისათამა. მეცხრამეტე საუკუნის პირველ ნახევარში საწერლობა ქურღობის ყველა ბევრი ღრამებ, ხოლო მერე ნახევარში პირველი ნაწერებით ცნობილი გრ. რანე-ლოვი ტიპიური პლაგიატორია (საწერ-ლია ქურდი). მისი განხილვა „თამარ ბატონიშვილი“, რაფიელისაგან და სე-გუ-გუნავასგან ვაღმტკობ, მოპარული ინ-ტელიგენციის მსახურს, ანუ ვა ბატონიშვილი“ იტელიგენციის მოთხოვნა (რანახელია მდი-რი), აგრძელებე აქტუარის ოლიმპები“. დანარ-ჩენი მისი ნაწერებზე მოპარული რუსუ-ლი ოლიმპები, ან რუსული თარგმან-ის მომადე რა ირამებდა.

აინდელი ჩენი ფუნრალ-ვაგონები ზომ სესვე ნაქურდალი ნაწერებია, — ბუ-ბლიკისაგან წყობილებით, ესეიხებითა და ლექსებით. „განათლებული“ ქურღ-ობი პედაგოგ ვაქტურებს ისეთი განთქმუ-ლი მწერალი, როგორც ვაგალითად, ილია კუკუაძე, რომლის ერთ დიდად ვაგონებულული ლექსი (შემისი, შემისი სანატრელი...) ახლანდელ მოუზარებს ე-ლია დ. ლ.—ს და მოგვინათ დავებე-დინათ რომელსამე ვაგონში, ანუ ეს გამოადგება...—ვაგონთა ვითომდ გულ-

უტყობილი ვაგებინა, — ამისთანები კლექ მამისა...“ ღმერთმა ვაგებინა ჩემს ბილეთს ერთ რაში მიხეობთა სულ-ხან საბა ორბელიანის სულღებობის: არ დასავსებულნი სკოლს სახლსა და ვაგებინა ამ ბატონისა და ისიც მობოლო იტობრ, რომ ჯერ არა დაბეჭდილია-რა მისი და მისი სახელი ამის გამო ცირე-ვი სიტყვა იქნება ვაგებინა-ვარსა. სხვაგვარი კი ვიტყვით, რომ მისი ტენის სკანასკლავის არ მოუკლია ხელი; მერე-ლობაში ქურღობის კი ხელის ცოდნა და შესავარი ვაგებინა სკოლა... და ლ.—ს კი ერთი ხე თვისისა არ აქვს, რო-გორც ეს ამ ერთი მონაწარმე ვაგებინა სანს... ბარემ მოვიყვინათ და ლ.—საგან ვა-ქურღობა ღმერთი ილია კუკუაძისა და მეფეთ ვინ ნაწერული ნაწარმოებ-ბი, რომ მითხველს უფრო ნაოლად ვაგებინათ ის საწერული ხრიკები, რომ-ღმერთი პლაგიატორები მპარობენ. სხე-ვი ნაწარმოების თვისად ვაგებინა-ვადე-დაც ვაგებინა. ვაგებინა მესმის, მესმის, სანატრელი ხალხი ბორკოლის მამ მტყობის,

